

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213020
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2013:6412213020.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 3310,27 € z titulu majetkovej škody a sumu 662,05 € z titulu nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému A. C., H.. XX.XX.XXXX, ktorá mu voči nemu vznikla zo zmluvy o úvere č. 608100821. Súdny exekútor požiadal tunajší súd ako exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní od jej doručenia súdu. Exekučný súd rozhodol o žiadosti až dňa 10.05.2011, pričom konanie začalo dňa 08.03.2011. K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu bola žalobcovi spôsobená majetková škoda a aj nemajetková ujma. Nesprávny úradný postup spočíva v nevydaní rozhodnutia exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, t. j. v preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), keď súd bez legálnych predpokladov založil svoju právomoc a zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci a postavil sa do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží. Exekučný súd tým, že opätovne vykonal posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným. Majetková škoda v uplatnenej výške 3310,27 € predstavuje náhradu istiny a príslušenstva, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a preto si žalobca uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nesprávny úradný postup exekučného súdu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie

nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma žalobca ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, a to za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s ním nesúhlasí a žiadal ho v celom rozsahu ako neopodstatnený zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že z návrhu navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup. Nie je teda zrejmé, či si navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, resp. z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Ďalej odporca poukázal na to, že navrhovateľ si uplatnil nárok na súde predčasne, pretože podľa príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, preto odporca nepovažuje jeho nárok za predbežne prerokovaný. Pokiaľ mal nesprávny úradný postup spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tak takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom, pretože našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Zákonnosť alebo nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nemožno posudzovať v tomto konaní. Lehota 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. S poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 (v znení účinnom od 01.01.2003) odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov. Navrhovateľ ďalej nepreukázal vznik a ani výšku materiálnej škody a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, a preto by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Napokon žalovaná poukázala na aspekt dobrých mravov. Podľa odporcu je navrhovateľ vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, považuje odporca jeho postup za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa účastníci a ich zástupcovia nedostavili. Odporca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ mailovým podaním doručeným súdu deň pred nariadeným pojednávaním doručil žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a opakovane navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Súd žiadosť navrhovateľa na zrušenie termínu pojednávania neakceptoval, nakoľko konanie právneho zástupcu navrhovateľa považuje za účelové a obštrukčné, keďže o návrhu na prerušenie konania už súd rozhodoval uznesením sp. zn. 4C/116/2012-57 zo dňa 02.07.2013, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením sp. zn. 16Co/599/2013-77 zo dňa 03.09.2013. Tento postup (podanie návrhu na prerušenie konania a zrušenie termínu pojednávania) navrhovateľ

použil aj predtým. Preto súd opakovane rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, tým, že tento návrh zamietol a súčasne konal vo veci samej na podklade doručených listinných dôkazov bez prítomnosti účastníkov konania postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p., nakoľko tento dôvod nepovažoval za relevantný dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 119 O. s. p.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to písomných podaní účastníkov a spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 6Er/471/2011 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Súdu je z jeho činnosti známe, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo) aj v tejto veci. Žiadosť navrhovateľ podával v dňoch 23.04.2012, 25.05.2012 a 25.09.2012. Kópie podaných žiadostí sú zaevidované na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spis. zn. Spr/843/2012.

Dňa 08.03.2011 podal navrhovateľ ako oprávnený návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave. Domáhal sa vymoženia pohľadávky na podklade exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu voči povinnému A. C.. Vymáhaná pohľadávka mala vzniknúť zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným. Exekučné konanie bolo vedené u súdneho exekútora pod spis. zn. EX 4652/11 a na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod spis. zn. 6Er/471/2011. Exekútor požiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.03.2011. Exekučný súd uznesením sp. zn. 6Er/471/2011-9 zo dňa 29.03.2011 návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Krajský súd uznesením sp. zn. 41CoE/211/2011-21 zo dňa 28.09.2011 rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uložil prvostupňovému súdu, aby sa zaoberal povahou právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným založeného predmetnou úverovou zmluvou. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2011. Okresný súd vydal dňa 02.12.2011 po preskúmaní skutočností uložených odvolacím súdom poverenie na vykonanie exekúcie voči povinnému A. C..

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31.12.2012; ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda

spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Keďže jednou z podmienok konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, je predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 zákona, súd sa predbežne zaoberal touto otázkou. Z podania samotného odporcu súd zistil, že navrhovateľ podal svoju žiadosť na prerokovanie jeho nároku dňa 23.04.2012, návrh na súd podal dňa 27.09.2012. Je síce pravdou, že navrhovateľ podal návrh na súd skôr ako uplynula lehota 6 mesiacov od prijatia jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ministerstvom, teda v čase začatia konania nebola splnená podmienka na podanie žaloby, keďže od prijatia žiadosti ministerstvom do podania žaloby neuplynula lehota 6 mesiacov. Ministerstvo však nárok navrhovateľa do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojilo a táto lehota uplynula skôr, než súd vo veci rozhodol, preto súd túto námietku odporcu o nesplnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z obsahu podania navrhovateľa súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je uplatnený tak pre nesprávny úradný postup - prietahy v exekučnom konaní, ako aj pre nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Preštudovaním pripojeného exekučného spisu súd konštatuje,

že nezistil ani jeden zo zákonných dôvodov potrebných na konštatovanie nesprávneho úradného postupu, či nesprávneho rozhodnutia súdu. Žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 25.03.2011 a súd už dňa 29.03.2011 vydal vo veci rozhodnutie, ktorým zamietol jeho žiadosť. Voči tomuto rozhodnutiu podal oprávnený (navrhovateľ) odvolanie o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 41CoE/211/2011-21 zo dňa 28.09.2011 tak, že rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2011. Prvostupňový súd opakovane v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu preskúmal žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, súlad exekučného titulu a jeho príloh so zákonom a dňa 02.12.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že súd vo veci konal priebežne, bez akýchkoľvek prieťahov na jeho strane, prvé rozhodnutie prvostupňového súdu bolo vydané po 4 dňoch a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané bezprostredne po tom ako nadobudlo rozhodnutie odvolacieho súdu právoplatnosť (9 dní). Z uvedeného dôvodu súd nezhliadol žiadne prieťahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup. Nesprávny úradný postup z hľadiska zákona je iba taký postup, ktorým konajúci súd porušuje právne predpisy, no nemá svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Na tomto mieste súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR (IV. ÚS 606/2012-12), v ktorom ústavný súd konštatoval, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vo svojom rozhodnutí pritom poukázal na to, že sťažovateľ (navrhovateľ) podával žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií hromadne, pričom v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k čomu musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním. Na základe uvedeného, súd nepovažoval konanie súdu za také konanie, ktorým by spôsobil zbytočné prieťahy v konaní.

Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutia, súd ani v tomto prípade nezistil také skutočnosti, ktoré by podporovali tvrdenia navrhovateľa. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V tomto prípade nebolo zrušené právoplatné rozhodnutie súdu, jedná sa o rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko oprávnený voči nemu podal opravný prostriedok. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí nekonštatoval akúkoľvek nezákonnosť, súdu uložil, aby opakovane preskúmal exekučný titul a povahu subjektu, ktorý v zmluvnom vzťahu vystupoval. Výsledkom tohto postupu bolo vydanie poverenia, na podklade ktorého môže oprávnený (navrhovateľ) vykonávať exekúciu a uspokojiť svoju pohľadávku voči povinnému.

Keďže nárok žalobcu bol nedôvodný už z hľadiska jeho právneho základu, nakoľko súd nezistil nesprávny úradný postup v postupe exekučného súdu, ani existenciu nezákonného rozhodnutia, je tak bezpredmetné zaoberať sa vznikom škody, jej výškou a príčinnou súvislosťou medzi postupom súdu a škodou žalobcu a taktiež nemajetkovou ujmu. Nakoľko žaloba bola nedôvodná už v samotnom právnom základe uplatneného nároku, nebol dôvod vo veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom o právnom základe uplatneného nároku, ale súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Na pojednávaní súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyni trovy konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.